Dosarul nr. 2-416/24
2-24053032-28-2-16052024

HOTĂRÂRE
În Numele Legii

01 octombrie 2024 mun. Edineţ
Judecătoria Edineţ, Sediul Central
Instanţa în componenţa:
Preşedinte de şedinţă, judecător Prisacari C.
Grefier Jaloba M.

cu participarea reclamantei Culicov Diana și reprezentantului reclamantei Culicov Diana, avocatului stagiar Crăciun Vitalie, în lipsa pîrîtului Culicov Maxim și reprezentantului intervenientului accesoriu, Structurii Teritoriale de Asistenţă Socială Edineţ, Seu Ana-Maria, citați legal,

a judecat, în şedinţă de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Culicov Diana către Culicov Maxim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Edineţ privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor și cheltuielilor de judecată,

CONSTATĂ:

Faptele cazului.

La data de 15 mai 2024, Culicov Diana prin intermediul reprezentantului său, avocatului stagiar Crăciun Vitalie a formulat o cerere de chemare în judecată către Culicov Maxim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Edineţ privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor și cheltuielilor de judecată.

În argumentarea cererii depuse se invocă că, la data de 05 iunie 2016 a fost oficializată căsătoria între Culicov Diana şi Culicov Maxim de către Primăria Cupcini, raionul Edineţ, cu emiterea certificatului de căsătorie n. 13, *****, din aceeaşi dată. La început relaţiile familiale se bazau pe respect reciproc, exista o armonie în relaţie şi la *****, s-a născut unicul fiu *****. Copilul la moment se află la educaţia şi întreţinerea mamei, frecventând grădiniţa din *****.

Reclamanta comunică că, din păcate, cu trecerea timpului relaţia a trecut prin mai multe încercări. Fiind o familia tânără şi nou-creată, locuiau împreună la părinţii săi. Pârâtul a început să manifeste un comportament violent şi denigrator faţă de sine, mama copilului său, aplicând forţa fizică, sfidând toate normele de conduită într-o familie cu valori unanim recunoscute şi anume monogamic, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi

material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor copilului minor. Ca rezultat, pârâtul a început să plece la munci peste hotare.

Reclamanta afirmă că, de mai multe ori a cedat şi a încercat să resusciteze relaţia conjugală. Nu s-a adresat nici la un organ de urmărire penală, în pofida leziunilor corporale şi traumelor psihologice primite, considerînd că pârâtul îşi va schimba comportamentul şi va conştientiza că într-un mediu nociv nu-i va putea fi asigurată copilului minor o copilărie şi o educaţie adecvată. Menționează că, chiar a plecat cu copilul la soţ pe o perioadă de 2 şi respectiv 4 luni în Germania şi Franţa, făcînd astfel o tentativă de a se stabili cu traiul permanent şi a o lua iar de la capăt. Regretabil, dar pârâtul nu a apreciat la justa valoare dorinţa şi tendinţa reclamantei de a creşte copilul într-o familie împlinită. Diferenţa de educaţie, de principii de viaţă, concepţiilor de abordare şi expertiză a dus în rezultat la eşuarea familiei. Invocă că pârâtul aplica forţa fizică faţă reclamantă în prezenţa copilului comun, justificându-se chiar faţă de el precum că este o joacă şi regretă de consecinţele survenite. În calitate de dovadă, poate prezenta instanţei înregistrări atât video cât şi audio a celor întâmplate.

Reclamanta menționează în cererea de chemare în judecată că, la moment lipseşte sprijinul reciproc moral şi material, sunt indiferenţi unul faţă de altul, nu duc un trai comun. Incompatibilitatea caracterelor şi viziunile contrare asupra modului şi principiilor de convieţuire, conflictele care apar tot mai des, crearea unui mediu nociv de dezvoltare pentru copil au adus reclamanta la ferma convingere că menținerea familiei nu mai are rost. Viaţa pentru reclamantă a devenit insuportabilă, deoarece pârâtul mereu o ţine într-un stres continuu, creat artificial prin învinuiri precum că este infidelă neavând nici o bază probatorie. Dorinţa de a desface căsătoria a intervenit după ce toate încercările, cedările nu s-au încununat cu succes. Consideră că familiei lor lipsesc elementele de bază pentru o relaţie frumoasă şi o convieţuire firească, nu mai există afecţiune reciprocă, prietenie, înţelegere, armonie, sprijin moral şi alte elemente constitutive ale unei familii.

Important şi relevant îl consideră faptul că pârâtul nu dispune de imobil şi des pleacă peste hotarele Republicii Moldova, cunoaşte că planifică iar să plece de pe 06 mai 2024, pentru jumate de an. Acest fapt îl pune în imposibilitate de a asigura creşterea, educarea şi întreţinerea adecvată a copilului minor. Or, copilul are nevoie de o stabilitate la o vârstă atât de fragedă, fără modificări dese de locuinţă, instituţie preşcolară pe care o frecventează, precum şi de colegi, bunici şi Mamă.

Conform răspunsului Agenţiei Servicii Publice a Republicii Moldova nr. 02-25210 din 17 aprilie 2024, pârâtul Culicov Maxim este înregistrat la domiciliul pe adresa: Republica Moldova, *****.

În cerere, reclamanta Culicov Diana menționează că pentru rezolvarea prezentului litigiu a apelat la serviciile unui avocat stagiar cu care a încheiat un contract de asistență juridică la data de 16 aprilie 2024, achitând conform bonului de plată 7 000 lei.

În urma argumentelor invocate în cerere, Culicov Diana solicită:

- stabilirea locului de trai a copilului minor, Culicov Maxim cu mama acestuia Culicov Diana;
- stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere a copilului minor ***** de la Culicov Maxim în mărime de 4 000 lei lunar;
- încasarea în folosul lui Culicov Diana de la Culicov Maxim a sumei de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică și taxa de stat.

Prin Încheierea judecătorului din data de 22 mai 2024, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată formulată de Culicov Diana către Culicov Maxim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Edineţ privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor și cheltuielilor de judecată (f.d. 17-18).

La data de 03 iunie 2024, reclamanta a înlăturat neajunsurile stabilite prin încheierea din data de 22 mai 2024 de nu dat curs cererii de chemare în judecată, fiind concretizate pretențiile sale față de pîrît (f.d. 22-23) solicitînd:

- desfacerea căsătoriei între Culicov Diana și Culicov Maxim;
- stabilirea locului de trai a copilului minor, ***** cu mama acestuia Culicov Diana;
- stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere a copilului minor ***** de la Culicov Maxim în mărime de 4 000 lei lunar;
- încasarea din contul lui Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 7 000 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în instanță.

La data de 03 iunie 2024, prin încheierea judecătorului s-a acceptat în procedură cererea de chemare în judecată formulată de Culicov Diana către Culicov Maxim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Edineţ privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor și cheltuielilor de judecată (f.d. 24).

La data de 11 iulie 2024, pârâtul Culicov Maxim prin intermediul poștei electronice a înaintat o cerere cu privire la recunoașterea acțiunii solicitînd scutirea de la plata cheltuielilor de judecată (f.d. 35-37).

În argumentarea cererii depuse a invocat că, recunoaşte cererea de chemare în judecată depusă de Culicov Diana privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor şi stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere. Consideră că, cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă în prezentul litigiu urmează a fi suportate de către aceasta, dat fiind faptul că anterior depunerii cererii de chemare în judecată reclamanta nu i-a înaintat în prealabil careva pretenţii, nu a primit careva scrisori sau alte notificări prin care reclamanta să-şi formuleze cerinţele pe marginea litigiului faţă de sine. Or, prin prezenta cerere a recunoscut în judecată imediat pretenţiile reclamantei, şi anume în prima şedinţă de judecată fixată pe caz.

Suplimentar, a comunicat că, anterior nu a exprimat un refuz de a desface căsătoria la oficiul stării civile, şi nici nu s-a eschivat de la aceasta.

Menționează că, copilul minor ***** a beneficiat constant de suport material din partea sa, banii fiind transferaţi pe contul bancar ce aparține reclamantei Culicov Diana. La fel, nu a fost şi nu este împotriva încheierii unui contract între sine şi Culicov Diana, prin care de comun acord să stabilească mărimea şi modalitatea de plată a pensiei de întreţinere pentru copilul comun.

Pe cale de consecinţă, având în vedere cele menţionate anterior, nu-i este clară necesitatea adresării în instanţa de judecată, ţinând cont de faptul că nu există litigiu pe marginea pretenţiilor formulate de reclamantă, considerent din care cheltuielile de judecată suportate de reclamantă urmează a fi lăsate în seama acesteia.

Mai comunică că, începând cu luna mai 2024, se va afla peste hotarele țării în Republica Franceză, prin urmare va fi în imposibilitate de a se prezenta la ședințele de judecată, solicitând examinarea cauzei în absența sa.

În urma argumentelor invocate, pârâtul solicită:

- admiterea cererii de chemare în judecată formulată de Culicov Diana împotriva lui Culicov Maxim, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor şi stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere;
- scutirea pârâtului Culicov Maxim de cheltuielile de judecată (cheltuieli de asistenţă juridică, taxa de stat, etc.), solicitate de reclamantă, în temeiul alin (3), art. 97 din Codul de Procedură Civilă.

La data de 25 septembrie 2024, în adresa instanței de judecată a parvenit avizul Structurii Teritoriale de Asistenţă Socială Edineţ cu privire la stabilirea locului de trai al copilului minor ***** a.n. ***** (f.d. 56).

Poziția participanților expusă în ședința de judecată.

Reclamanta Culicov Diana în ședința de judecată a susținut cererea formulată pe motivele de fapt și de drept invocate în ea. Cu referire pa poziția pîrîtului, menționează că pârâtul Culicov Maxim a fost invitat la Agenția Servicii Publice pentru a iniția procedura de divorț, însă ultimul nu s-a prezentat.

Suplimentar comunică că, din luna ianuarie 2024, nu mai locuiesc împreună, destinele lor fiind separate. La fel, a înaintată în instanța de judecată cererea privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor din contul pârâtului, deoarece de la separare și până la înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată, pârâtul nu a contribuit la întreținerea, creșterea și educarea copilului minor comun cu nimic. După cîte cunoaște, pârâtul nu are alți copii. Pe tot parcursul vieții conjugale, ei au locuit împreună la părinții săi, iar după separare, pîrîtul a plecat din familie. Solicită admiterea cererii în modalitatea în care a fost formulată, inclusiv solicitînd încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru examinarea cererii înaintate, or, din cauza comportamentului și acțiunilor pârâtului a fost inițiat acest proces de judecată. Insistă că anume din cauza pîrîtului a fost în imposibilitate de a soluționa chestiunile de divorț, stabilire a domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor pe cale amiabilă.

Reprezentantul reclamantei Culicov Diana, avocatul stagiar Crăciun Vitalie în ședința de judecată a susținut acțiunea înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate în ea, suplimentar afirmând că la cazul dat nu este necesar de a fi acordat un termen de împăcare, deoarece părțile de o perioadă de timp locuiesc separat. Menționează că prealabil depunerii cererii în instanța de judecată, pârâtul a fost invitat la Agenția Servicii Publice pentru inițierea procesului de divorț, însă acesta nu s-a prezentat. Afirmăcă, pârâtul a inițiat efectuarea cărorva transferuri bănești pentru întreținerea copilului minor, doar după inițierea prezentului proces de judecată. Pe cale amiabilă, reclamanta Culicov Diana a fost în imposibilitate să găsească un numitor comun cu pîrîtul pe marginea pretențiilor formulate în cerere.

Pîrîtul Culicov Maxim în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere solicitând examinarea cauzei în absența sa (f.d. 35-37).

Reprezentantul intervenientului accesoriu Structura Teritorială de asistență Socială Nord, Seu Ana-Maria la ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d. 59).

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în absența pîrîtului Culicov Maxim și reprezentantului intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Nord.

Aprecierea instanței

Audiind participanții prezenți la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa - instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial cererea formulată de Culicov Diana, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), (2) Cod de Procedură Civilă *Probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii. În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea pricinii, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) şi (3) Cod de Procedură Civilă *Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de Procedură Civilă *Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art. 130 alin. (1-3) Cod de Procedură Civilă *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.*

În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă *Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată*.

Conform art. 2 alin. (3) Codul Familiei *Relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber*

acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Astfel, s-a stabilit în şedinţă judiciară că, la data de 05 iunie 2016, la Primăria or. *****, a fost înregistrată căsătoria între Culicov Maxim și Culicov Diana.

În urma căsătoriei, în familie, la data de ***** s-a născut fiul ***** (f.d. 9).

Totodată, în şedinţa de judecată s-a stabilit că, până în luna ianuarie 2024 părțile au locuit împreună la părinții părții reclamante. Ulterior, pârâtul Culicov Maxim a plecat din familie.

Potrivit informației Agenţiei Servicii Publice a Republicii Moldova nr. 02-25210 din 17 aprilie 2024, pârâtul Culicov Maxim este înregistrat la domiciliul pe adresa: Republica Moldova, ***** (f.d. 10).

Conform art. 37 alin. (3) Codul Familiei *Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.*

Totodată, art. 16 alin. (4) Codul Familiei stabileşte că *relaţiile dintre soţi se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor.*

În şedinţa de judecată, din probele prezentate şi reţinute de instanţă s-a stabilit că, aceste principii de fapt nu sunt prezente în familia înregistrată între părţi, corespunzător, familia poartă un caracter formal. S-a constatat cu certitudine că, părţile nu locuiesc împreună din luna ianuarie 2024, iar relaţiile între ei sunt întrerupte de mai mult timp, în familie lipsind sprijinul şi stima reciprocă necesară menținerii unei familii.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată, Culicov Diana, prin intermediul reprezentantului său, avocatului stagiar Crăciun Vitaliie, solicită desfacerea căsătoriei, considerând că, nu mai este posibil de păstrat familia în continuare, fără acordarea unui termen de împăcare, or, indică că de o perioadă de timp nu mai locuiesc împreună, eșuând în cele din urmă toate căile de împăcare.

Ca urmare, examinând cauza în baza celor constatate în şedinţa de judecată din probele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, capătul de cerință privind desfacerea căsătoriei înregistrată între părţile Culicov Maxim și Culicov Diana la Primăria or. *****, urmează a fi admis.

Cu referire la cerinţa reclamantei Culicov Diana de stabilire a domiciliului copilului minor **, instanţa va menţiona următoarele.***

Potrivit prevederilor art. 38 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) şi d) Codul Familiei *La desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de*

întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: să determine care dintre părinţi va plăti pensia de întreţinere a copiilor minori şi mărimea acesteia şi să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Potrivit art. 63 Codul Familiei *(1) În cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.*

(1[1]) În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor.

(2) Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

(3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

(4) În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

(5) În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Conform art. 3 alin. (5) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993*, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.*

Astfel, cu titlul de principiu, interesul superior al copilului este un concept consacrat la nivel internațional încă din 1959 de Declarația Drepturilor Copilului. Treizeci de ani mai târziu, *Convenția internațională privind drepturile copilului* (care deține recordul în materie de ratificare din partea statelor) include **interesul superior alături de principiile nediscriminării, al dreptului la viață și dezvoltare și al dreptului la opinie al copilului** (G. Ifezue, M. Rajabali). Sintagma *interesul superior al copilului* este inserată în articolele care privesc separarea de părinți, reîntregirea familiei, responsabilitățile parentale, privarea de mediul familial și îngrijirea alternativă, adopția, separarea de adulții aflați în detenție, garanții procedurale, inclusiv prezența părinților la ședințe de judecată în cauze penale care implică copiii în conflict cu legea.

În interpretarea Comitetului pentru Drepturile Copilului (CDC, organul creat pentru implementarea dispozițiilor convenției în viața statelor) această sintagmă trebuie înțeleasă ca un drept material, un principiul fundamental și ca o regulă de procedură. Ca drept material, interesul primordial al copilului se aplică direct și poate fi invocat în fața instanțelor. Ca principiu fundamental, conceptul impune interpretarea în sensul care „servește cel mai eficient" protecția copilului.

Complexitatea conceptului impune determinarea conținutului său concret pentru fiecare caz în parte, în funcție de situația specifică a copilului sau copiilor și având în vedere contextul, situația și nevoile lor personale (CDC, C.G.14, §16).

În scopul stabilirii interesului superior CDC identifică două etape: „***evaluarea interesului superior***" (aprecierea tuturor elementelor și circumstanțelor (necesare pentru a lua o decizie într-o situație specifică, pentru un anumit copil sau grup de copii) și „***determinarea interesului superior***" (ca proces formal cu garanții procedurale stricte, bazat pe evaluare).

Elementele care stau la baza activității de evaluare sunt opiniile copilului, identitatea acestuia (sex, orientare sexuală, origine națională, religie și credințe, identitate culturală, personalitate), păstrarea mediului familial și menținerea relațiilor, îngrijirea, protecția și siguranța copilului, existența unor situații de vulnerabilitate, respectarea dreptului la sănătate și a dreptului la educație al copilului (CDC, C.G.14, §36-38).

Deși nu este expres prevăzut în Convenția Europeană a drepturilor omului, interesul superior al copilului este un factor determinant în soluționarea de către Curtea Europeană a drepturilor omului (CEDO) a cazurilor în care copiii sunt implicați. Acestea intră sub incidența dreptului la viață privată și al relațiilor de familie (art.8 din Convenția europeană) și poate acoperi relațiile dintre părinți și copii după divorț, păstrarea legăturilor personale și a contactului direct cu ambii părinți, dreptul de vizitare al minorilor, condițiile adopției, atribuirea numelui copilului, vocația succesorală, drepturile copilului născut din afara căsătoriei etc.

Astfel, dreptul de a întemeia o familie este recunoscut familiilor de facto. În numele binelui copilului, CEDO a apreciat că simpla legătura biologică a copilului cu părintele natural, fără alte criterii legale care să demonstreze relațiile personale intră sub incidența protecției vieții private: „copilul este considerat *ipso jure* parte a *unității familiale* din momentul nașterii și prin acest fapt (…) indiferent de contribuția [părintelui] la îngrijirea și educarea copilului” (Kroon, §30) și de criteriul coabitării care, de-a lungul timpului era considerat un indicator pentru existența relațiilor de familie (Abdulaziz Cabales). Practic, Curtea a decis că simplul fapt că părintele și copilul „se bucură reciproc unul de compania celuilalt” constituie un element fundamental al vieții de familie (Eberhard and M.V, §125) în sensul articolului 8 din Convenția europeană.

Deci, instanța pentru a se expune în privința stabilirii domiciliului copilului minor – *****, urmare a desfacerii căsătoriei între părți, instanţa va reţine următoarele.

Potrivit certificatului de naștere anexat la materialele cauzei se reţine că părţile au un copil minor comun – *****, născut la data de ***** (f.d. 9).

Instanța reține că, potrivit avizului nr. 970 din data de 05 septembrie 2024 întocmit de către Structura Teritoriale de Asistență Socială Edineț cu privire la stabilirea locului de trai al copilului minor ***** a.n. *****, se atestă că, „*Cet. Culicov Maxim a.n. *****și cet. Culicov Diana a.n. *****, au înregistrat căsătoria la data de *****. Din această căsătorie la data de *****, în familie s-a născut fiul Matei. În urma neînțelegerilor familiale părinții copilului au decis să divorțeze. Potrivit anchetei sociale de examinare a condițiilor social-locative de trai din data de 12 august 2024, eliberată de Primăria or. Cupcini, rezultă că, copilul minor locuiește împreună cu mama, în apartament care constă din două odăi locuibile, bucătărie, bloc sanitar. Mobilată cu mobilă necesară și electrocasnice. Condițiile de trai sunt adecvate normelor sanitare. Casa este racordată la utilități. La educația și întreținerea copilului participă ambii părinți. Cet. Culicov Maxim, tata copilului este locuitor or. *****, *****. Autoritatea tutelară teritorială alte date despre tatăl copilului nu dispune.*”

În concluzia Avizului Structurii Teritoriale de Asistență Socială Edineț, activând în interesul copilului, conducându-se de art. 63 Codul Familiei al

Republicii Moldova, consideră oportun ca, în cazul aprecierii domiciliului copilului de către Instanţa de Judecată, de a fi apreciat domiciliul copilului minor ***** a.n. *****, împreună cu mama Culicov Diana a.n. *****, fiindcă dispune de surse financiare și calități morale pentru creșterea, educarea și întreținerea fiului (f.d. 56).

Potrivit anchetei sociale din data de 12 august 2024, întocmită de primăria or. Cupcini, r-ul Edineț, se constată că, Culicov Diana și cu copilul minor *****, locuiesc împreună cu părinții Oatu Vasile și Oatu Ina în apartament cu două odăi. Mama are un venit ocazional dar și părinții o ajută precum mama este des plecată peste hotare. Fiind înserat faptul că, Culicov Diana are grijă de creșterea și dezvoltarea copilului. Din spusele lui Culicov Diana, tatăl minorului ***** participă la viața copilului, însă în timpul traiului comun, avea un comportament violent față de Culicov Diana, iar copilul era prezent la toate scenele de agresie (f.d. 57-58).

Urmare a celor constatate în şedinţa de judecată din probele anexate la materialele cauzei rezultă, că Culicov Diana dispune de spațiu locativ în or. Cupcini, r-ul Edineț, de condiții favorabile la locul de trai, posedă calităţi morale şi spirituale corespunzătoare şi necesare creșterii şi educării copilului minor *****.

Astfel, la stabilirea domiciliului copilului minor, *****, instanţa va lua în consideraţie, nu în ultimul rând şi faptul că mama Culicov Diana, dispune de spațiu locativ și posedă calităţi morale şi spirituale corespunzătoare şi necesare creșterii şi educării copilului minor *****. Ambii fiind atașați unul de altul.

Astfel, analizând toate circumstanţele cauzei în cumul, ținând cont de cerința reclamantei de a fi stabilit domiciliul copilului minor ***** cu sine, instanţa de judecată, ținând cont că factorul decisiv în determinarea locului de trai al copilului minor trebuie să fie în interesul superior al copilului, luând totodată în consideraţie posibilitatea şi predispunerea părintelui de a crea cele mai favorabile condiții pentru educarea şi instruirea lui.

Ca urmare, având ca punct de plecare interesul superior al copilului minor, instanţa de judecată consideră necesar şi oportun în cazul dat de a admite cerința reclamantei şi de a stabili domiciliul copilului minor *****, a.n. *****, împreună cu mama Culicov Diana, deoarece în şedinţa de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că ultima solicită acest fapt şi totodată dînsa posedă calităţi morale şi spirituale corespunzătoare şi necesare şi poate crea în continuare cele mai favorabile condiții pentru educarea şi creşterea fiului *****, iar pârâtul Culicov Maxin nu s-a împotrivit cerinței date.

Cu referire la cerința reclamantei Culicov Diana privind încasarea de la pârâtul Culicov Maxim a pensiei de întreţinere pentru copilul minor, ** a.n. 2019, în sumă fixă de 4 000 lei lunar instanţa reține următoarele.***

Potrivit art. 38 alin. (2) Codul Familiei, concomitent cu admiterea cerinței de desfacere a căsătoriei, instanţa este obligată, în lipsa unui acord dintre părinţi, de a stabili domiciliul copiilor şi de a stabili care dintre părinţi urmează a achita pensia de întreţinere şi cuantumul acesteia.

Potrivit prevederilor art. 74 alin. (1) şi (2) Codul Familiei *Părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă.*

Conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, *ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.*

Totodată, articolul 18 alin. (1) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că *statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor săi, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.*

Situaţie de acest fel este reglementată şi în art. 27 alin. (2) din Convenţie, care prevede că *părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.*

Astfel, ținând cont că instanţa a admis cerinţele reclamantei privind desfacerea căsătoriei şi a considerat oportun stabilirea domiciliului fiului minor ai părţilor, ***** cu mama Culicov Diana, consideră întemeiată şi legală cerința privind încasarea din contul lui Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana pensia de întreținere pentru fiul minor în sumă fixă de 4 000 (patru mii) lei lunar.

În continuare instanța va menționa că, graţie legislaţiei în vigoare, se desprinde principiul unanim recunoscut că obligaţia de a contribui la întreţinerea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului îi revine ambilor părinţi, respectiv nu poate fi pusă doar în sarcina numai unuia dintre părinţi. Un copil nu are nevoie doar de îmbrăcăminte, încălţăminte şi alimente, ci are nevoie şi de condiţii decente şi optime de locuit, ceea ce presupune o locuinţă adecvată creşterii unui minor, curată, mobilată şi utilată, are nevoie de o bună pregătire educaţională, de cărţi potrivite vârstei sale şi, cel

mai important, are nevoie de afecţiune şi atenţie permanentă, de cineva care să se ocupe de educaţia şi îngrijirea sa permanentă şi constantă.

Or, este mai mult decât evident că toate aceste „*îndatoriri*" enumerate mai sus rămân în sarcina părintelui la care a fost stabilită locuinţa minorului. Aşadar, cuantumul pensiei de întreţinere urmează a fi unul rezonabil pentru întreţinerea copilului minor, capabil să asigure condiţiile de viaţă necesare dezvoltării normale a copilului minor.

În urma examinării cazului din speță, instanța constată că, pârâtul este sănătos, apt de muncă, și nu are careva obligații legale față de alte persoane.

Primordial, la aprecierea cuantumului pensiei de întreținere, instanța va reține faptul că la data de 11 iulie 2024, pârâtul Culicov Maxim prin intermediul poștei electronice a înaintat o cerere prin care indică că recunoaște pretențiile formulate de Culicov Diana în partea ce ține de divorț, stabilire a domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, în cuantumul solicitat de reclamantă (f.d. 34-37).

Concluzionând cele expuse supra, în baza prevederilor art.art. 211 alin. (3), 212 alin. (5) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată admite acțiunea înaintată de reclamanta Culicov Diana către pârâtul Culicov Maxim, dispunînd desfacerea căsătoriei dintre părți, stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama și încasarea din contul pîrîtului Culicov Maxim în beneficiul reclamantei Culicov Diana pensie de întreținere pentru copilul minor *****, în sumă bănească fixă, în mărime de 4 000 lei lunar.

Cu referire la cheltuielile de judecată solicitate de partea reclamantă Culicov Diana, instanța le va admite parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 82 din Codul de Procedură Civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.

În temeiul prevederilor art. 83 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, *în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.*

În conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de Procedură Civilă, *de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.*

În temeiul prevederilor art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de Procedură Civilă, *valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.*

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de*

judecată proportional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Având în vedere faptul că, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată pentru pretenții cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori a achitat taxa de stat în sumă de 700 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată din 22 aprilie 2024 (f.d. 14-15), iar cerințele date au fost admise, instanța va încasa de la Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana cheltuielile de judecată suportate sub forma taxei de stat în mărime de 700,00 (șapte sute, 00) lei.

La fel, menționează instanța că reclamanta a solicitat încasarea din contul pîrîtului a cheltuielilor pentru asistența juridică suportate în mărime de 7 000 lei.

La acest capitol instanța va menționa că în conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Alin. (1^1) aceluiași articol stipulează că, *cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului se atestă că reclamanta Culicov Diana, în cadrul judecării cauzei a fost asistată de un avocat stagiar, iar pentru serviciile juridice acordate de acesta, a achitat suma de 7 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria nr. 989225 din data de 16 aprilie 2024, anexat în original la materialele cauzei (f.d. 13).

Potrivit practicii Curţii Europene pentru Drepturile Omului, pentru probarea cheltuielilor suportate, partea care solicită să fie compensate trebuie să prezinte dovada achitării onorariului avocatului (dispoziţie de plată prin virament sau bon de plată).

Instanța reține, că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, cum sugerează și practica CEDO. Totodată, instanța reține, că pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: *a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată);* ***b) copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă***

pentru clienţi persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; *c) listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul),* ***iar pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, se va ţine cont de****: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei (pct. 211 din Hotărârea explicativă a CSJ nr.24 din 28.06.2004). Cele stipulate la pct. 211 din Hotărârea explicativă a Curţii Supreme de Justiţie nr.24 din 28.06.2004, sunt invocate şi în Recomandări privind cuantumul onorariului avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobat prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012 Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Totodată, conform Recomandării indicate supra, în cazul în care se optează pentru un tarif orar, avocaţii vor ţine evidenţa strictă a timpului şi vor prezenta clienţilor rapoarte privind numărul de ore lucrate. Rapoartele vor conţine o descriere a acţiunilor de asistenţă juridică întreprinse de avocat, precum evidenţa timpului de lucru aferent (pct. 6 din Recomandări).*

Deci, reprezentantul reclamantei Culicov Diana, avocatul stagiar Crăciun Vitalie urma să prezinte instanței de judecată raportul privind activitatea avocatului în cauza civilă privind numărul de ore lucrate unde urma a fi indicat: 1) descrierea activităților; 2) ore complete sau fracționate; 3) rata, suma tarifului orar în lei sau altă valută; 4) suma, produsul înmulțirii dintre numărul de ore și rata orară (anexa 1 din Recomandări).

Mai mult ca atît, la stabilirea cuantumului asistenței juridice acordate instanța ține cont și de complexitatea cauzei, or, la examinarea litigiului dat nu au fost utilizate careva cunoştinţe tehnice speciale, cât și de despăgubirile pretinse/obținute în cauză, timpul şi munca depusă de avocat.

În urma celor stipulate instanța v-a menționa că, pentru a dispune încasarea cheltuielilor de judecată este necesar să dea eficienţă normelor legale naţionale şi opiniei CEDO, ***care indică că reclamantul este obligat să dovedească faptul că cheltuielile pentru asistenţa juridică au fost reale, necesare şi rezonabile ca mărime.***

Drept urmare, în pofida argumentelor enunțate supra, instanța de judecată, va admite parțial solicitarea reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență jurdică. Or, pentru examinarea cauzei din speță, instanța va încasa din contul pîrîtului în beneficiul reclamantei suma de 4 000,00 (patru mii, 00) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, cheltuieli care, raportate la circumstanțele cauzei, instanța le constată ca fiind reale, necesare și rezonabile ca mărime.

Solicitarea pârâtului Culicov Maxim, care, în cererea expediată instanței de judecată a recunoscut pretențiile de bază, pledînd însă pentru respingerea cerinței reclamantei de compensare a cheltuielilor de judecată invocînd că inițial a fost de acord cu toate solicitările reclamantei din prezenta acțiune, instanța o va respinge.

Or, în ședința de judecată instanța a reținut, din declarațiile reclamantei că prealabil adresării cu cerere în instanța de judecată a solicitat pîrîtului de a se prezenta la Agenția Servicii Publice pentru defacerea căsătoriei, însă fără succes. Instanța va da credibilitate declarațiilor reclamantei, mai mult ca atît, din materialele cauzei rezultînd că pîrîtul perioade îndelungate de timp se află peste hotarele țării. Corespunzător, este reală situația în care cu adevărat, desfacerea căsătoriei a fost imposibilă de cale extrajudiciară, grație aflării pîrîtului în afara țării.

Suplimentar, instanța va reține că, în ședința de judecată partea reclamantă a invocat că a înaintat instanței pretenția de încasare a pensiei de întreținere, datorită faptului că pîrîtul, din momentul separării, nu a contribuit cu nimic la creșterea și întreținerea copilului minor comum.

Urmează a fi reținut că pîrîtul nu a combătut respectivele argumente ale reclamantei, or, cu toate că ultimul a prezentat înscrisuri care confirmă tranzacții bănești (invocate a fi transferuri bănești către reclamantă pentru întreținerea copilului minor comun) ele au fost făcute, în marea lor parte, ulterior depunerii prezentei acțiuni în instanța de judecată.

Pe linia de argumente expusă, instanța de judecată consideră că pîrîtul urmează a compensa reclamantei cheltuielile de judecată suportate atît sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii în instanța de judecată, cît și cheltuielile de asistență juridică în cuantumul admis de instanță.

La fel, instanţa ajunge la concluzia încasării taxei de stat la înregistrarea divorţului, din contul pârâtului Culicov Maxim.

Or, se va reține că potrivit art. (3) lit. b) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), *se impune cu taxă de stat pentru înregistrarea actelor de stare civilă, eliberarea documentelor de stare civilă (certificatelor, extraselor), emiterea certificatelor şi extraselor de pe actele de stare civilă noi ca rezultat al modificării sau reconstituirii acestora.*

Potrivit pct. 2.2. din anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), *pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se achită în folosul statului, taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convenţională.*

Aşadar, raportînd norma vizată la speța dată, precum și avînd în vedere faptul că reclamanta are la îngrijire un copil minor, nu are un loc stabil de lucru, instanța de judecată va dispune încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la eliberarea certificatului de desfacere a căsătoriei la Serviciul de Stare Civilă, în mărime de 500% din unitatea convențională, echivalentul a 250,00 (două sute cincizeci, 00) lei de la pîrîtul Culicov Maxim.

Totodată, luînd în considerație faptul că, prin prisma prevederilor legale citate supra (art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de Procedură Civilă) reclamanta Culicov Diana a fost scutită de plata taxei de stat la depunerea cererii privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor - instanţa de judecată va dispune încasarea taxei de stat pentru cerința respectivă (de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor) de la pârâtul Culicov Maxim și care, calculată conform prevederilor art. 87 alin. (1), lit. c) Cod de Procedură Civilă, constituie suma de 1 969,96 (una mie nouă sute șasezeci și nouă, 96) lei.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 37-38, 63, 74, 76 Codul Familiei, art.art. 236, 238-241, 256 alin. (1), lit. a), 362 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

A admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Culicov Diana către Culicov Maxim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Edineţ privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor și cheltuielilor de judecată.

A desface căsătoria înregistrată între Culicov Maxim și Culicov Diana, la data de 05 iunie 2016, la Primăria *****.

La eliberarea certificatului despre desfacerea căsătoriei a încasa de la Culicov Maxim, în folosul statului, taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convenţională, ceia ce constituie 250,00 (două sute cincizeci, 00) lei, iar pe Culicov Diana a scuti de la plata taxei de stat.

A determina domiciliul copilului minor, *****, născut la data de ***** cu mama, Culicov Diana, născută la data de *****.

A încasa de la Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana pensie de întreţinere pentru copilul minor *****, născut la data de *****, în sumă fixă de 4 000,00 (patru mii, 00) lei lunar, începînd cu data de 15 mai 2024, până la atingerea majoratului copilului.

Hotărârea în ce priveşte încasarea pensiei de întreţinere de supus executării imediate.

A încasa de la Culicov Maxim în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 1969,96 (una mie nouă sute șasezeci și nouă, 96) lei.

A încasa de la Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana cheltuielile de judecată suportate, sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii în instanța de judecată, în mărime de 700,00 (șapte sute, 00) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000,00 (patru mii, 00) lei.

În rest, pretențiile lui Culicov Diana către Culicov Maxim se resping, ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Edineţ, Sediul Central.

Preşedinte de şedinţă
Judecător **Prisacari C.**